

*Naturalisatie van Blondeel Timmerman, Pieter Maurits
en 20 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Pieter Maurits Blondeel Timmerman en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoeker Pieter Maurits Blondeel Timmerman, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1927 te Blinjoe (Indonesië) geboren en is Nederlander van origine. In mei 1950 vestigde hij zich in Nederlands-Nieuw Guinea, waar hij sindsdien onafgebroken heeft gewoond. Adressant opteerde op 13 november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Hij betreurt de indertijd gedane keuze, en zou gaarne in het Nederlanderschap worden hersteld. Als chauffeur bij de Residentie Waterstaatsdienst voorziet hij in zijn onderhoud.

Jan Chalat, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1921 te Zernik (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren verbleef hij als dwangarbeider in Duitsland. Na de bevrijding nam hij dienst bij de Amerikaanse bezettingstroepen. Verzoeker vestigde zich in december 1947 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Fritz Willi Esser, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1936 te Aken (Duitsland) geboren en verblijft van jongsaf in ons land. Hij voelt zich Nederlander; zijn echtgenote bezit de Nederlandse nationaliteit. Als rijwielhersteller heeft adressant genoegzame inkomsten.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Martha Gertrud Gaber, weduwe van Kurt Sachs. Zij werd in 1906 te Waldenburg (Duitsland) geboren en is sedert 1926 in ons land gevestigd. Verzoekster heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Als pensionhoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Rudolf Josef Kasl, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1922 te Leipzig-Lindenau (Duitsland) geboren. Hij woont van zijn zesde jaar af in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw; hij voelt zich Nederlander. Als timmerman voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Duitse verzoekster Henriëtte Juliana Dora Levi, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1934 te Zaandam geboren en heeft daar steeds gewoond. Zij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Haar moeder is Nederlandse van origine. Als directie-secretaresse voorziet adressante in haar onderhoud.

Martha Johanna Miersch, de Duitse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1901 te Paltzsch (Duitsland) geboren en verblijft reeds 34 jaar in ons land. Zij voelt zich hier thuis en wordt door haar Nederlandse omgeving aanvaard. Als hulp in de huishouding verdient verzoekster het brood.

De van Poolse herkomst zijnde verzoeker Stanislaw Palwoda, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1913 te Bialy Kamien (Polen) geboren. Na de Duitse inval in zijn geboorteland werd verzoeker naar Duitsland gevoerd en aldaar

te werk gesteld. Na afloop van de oorlog heeft hij vrijwillig dienst gedaan bij het Amerikaanse bezettingsleger. In 1948 werd hij in de gelegenheid gesteld naar Nederland te komen. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is verzoeker in onze samenleving opgenomen. Als timmermanscheepsbeschieter voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Britse verzoeker Leopoldus Ludovicus Carolus Rothera, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1901 te Antwerpen (België) geboren en woont sedert 1947 in ons land. Hij heeft zich de Nederlandse zeden en gewoonten eigen gemaakt. Zijn echtgenote bezit de Nederlandse nationaliteit. Als financieel deskundige heeft verzoeker ruime inkomsten.

De Indonesische verzoeker Tjong Gwan Tan wordt voorgedragen in artikel 1, onder 10. Hij werd in 1923 te Semarang (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1946 in Nederland. Adressant volgde hier te lande universitair onderwijs; in 1952 slaagde hij voor het artsexamen en in 1955 promoveerde hij tot doctor in de geneeskunde. Verzoeker is genoegzaam geassimileerd. Hij is werkzaam als assistent-internist en heeft als zodanig voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

Czeslaw Tokarski, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1923 te Warschau (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren was hij in Duitsland verplicht te werk gesteld. Na de capitulatie meldde hij zich als vrijwilliger bij de Amerikaanse bezettingstroepen. Verzoeker werd in 1948 in ons land toegelaten en heeft hier sindsdien gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als technisch assistent bij een machinefabriek voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 12, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Jacoba Johanna Ferdinanda Maria Waltmann, die in 1907 te Leeuwarden werd geboren. Toen zij vier jaar oud was vertrokken haar ouders met hun gezin naar Duitsland. Behoudens een onderbreking van 1933 tot 1936 toen verzoekster in Haarlem verbleef, heeft zij ginds gewoond tot 1954, in welk jaar zij definitief naar haar geboorteland terugkeerde. Adressante voelt zich Nederlandse. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

Daniel Adrianus Hendriks, de verzoeker genoemd in artikel 2, werd in 1921 te 's-Gravenhage geboren en is Nederlander van origine. Van 1939 tot 1950 diende hij als vrijwilliger bij het K.N.I.L. Na zijn demobilisatie vestigde adressant zich in Australië, waar hij in 1957 de Australische nationaliteit door naturalisatie verkreeg. In februari 1958 vestigde verzoeker zich in Canada. In juni van het daaropvolgende jaar keerde hij naar zijn geboorteland terug. Adressant zou gaarne in zijn oorspronkelijk nationaliteit worden hersteld. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Aangezien verzoekers echtgenote, die eveneens Nederlandse van geboorte is, de Australische nationaliteit slechts zal verliezen, indien zij op eigen verzoek een andere nationaliteit verkrijgt, wordt voorgesteld adressant te naturaliseren met uitsluiting van het rechtsgevolg van artikel 5, vierde lid. De vrouw wordt in artikel 3 voor zelf-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

standige naturalisatie voorgedragen, welke naturalisatie uit billijkheidsoverwegingen kosteloos zal kunnen plaatsvinden.

De in artikel 4 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen bij de soevereiniteitsoverdracht in 1949 de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren.

In artikel 4, onder 1 en 4, worden genoemd Albert Thomas Hendrik, die in 1929 te Djombang (Indonesië) werd geboren, en zijn moeder bekend staande als Johanna Ernstina Painten, sedert 8 mei 1958 weduwe van Robert Emile Johan Willem Hendrik. Zij kwamen in mei 1957 op rijksvoorschotbasis naar Nederland. Eerst na aankomst hier te lande werd ontdekt dat vader en zoon Hendrik ten onrechte als Nederlanders werden aangemerkt. Beide voorgedragenen voelen zich hier thuis en wensen niet meer naar Indonesië terug te keren. Albert Thomas Hendrik voorziet als constructie-bankwerker in het onderhoud van zich en de zijnen. Zijn moeder verzorgt de huishouding. Zij geniet ondersteuning doch haar kan, na naturalisatie, weduwenpensioen worden uitbetaald. Naar het oordeel van de ondergetekende zijn termen aanwezig om beide verzoekers met afwijking van de wettelijke verblijfs-termijn voor naturalisatie in aanmerking te doen komen. Van de gelegenheid is tevens gebruik gemaakt om de weduwe Hendrik de namen waaronder zij bekend staat bij de wet te verlenen.

Hamid Karbodin, de verzoeker genoemd in artikel 4, onder 2, werd in 1921 te Amsterdam geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Tot voor kort werd verzoeker door de administratie — zij het ten onrechte — als Nederlander aangemerkt. Dientengevolge heeft hij geen gebruik kunnen maken van zijn recht van optie voor de Nederlandse nationaliteit. Als fabrieksarbeider verdient adressant het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Donald Victor Jozef Marie Lim, genoemd in artikel 4, onder 3, werd in 1938 te Djakarta (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1946 in ons land. Zijn moeder is Nederlandse van geboorte. Hij volgt een opleiding aan het

Instituut voor de Autohandel. Na zijn naturalisatie wenst verzoeker in dienst te treden van de Koninklijke Marine.

De verzoeker Joseph Rompas, genoemd in artikel 4, onder 5, werd in 1932 te Bogor (Indonesië) geboren en verblijft sedert mei 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea. Hij opteerde voor de Nederlandse nationaliteit, aan welke handeling evenwel geen rechtsgevolgen kunnen worden toegekend. Adressant is sedert 1958 gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als employé bij een scheepvaartmaatschappij voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Johan Sipahelut, de verzoeker genoemd in artikel 4, onder 6, werd in 1922 te Alang (Indonesië) geboren. Van 1946 tot 1950 diende hij als vrijwilliger bij het K.N.I.L. Sedert april 1951 verblijft hij in ons land. Verzoeker, die ten gevolge van een hem tijdens zijn militaire dienst overkomen autoongeluk invalide is geworden, verblijft in het werk- en wooncentrum van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers te Doorn.

De verzoeker Hermanus Titawano, genoemd in artikel 4, onder 7, werd in 1906 te Tjimahi (Indonesië) geboren. Van 1924 tot 1951 was hij in dienst van het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant. Sedert zijn demobilisatie is verzoeker in ons land woonachtig. Als schrijver in dienst van het Commissariaat voor Ambonezenzorg verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

Met uitzondering van de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 5, en de Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 9, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 9, moet om de Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie daarvan afstand doen. Hij heeft zich hiertoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.